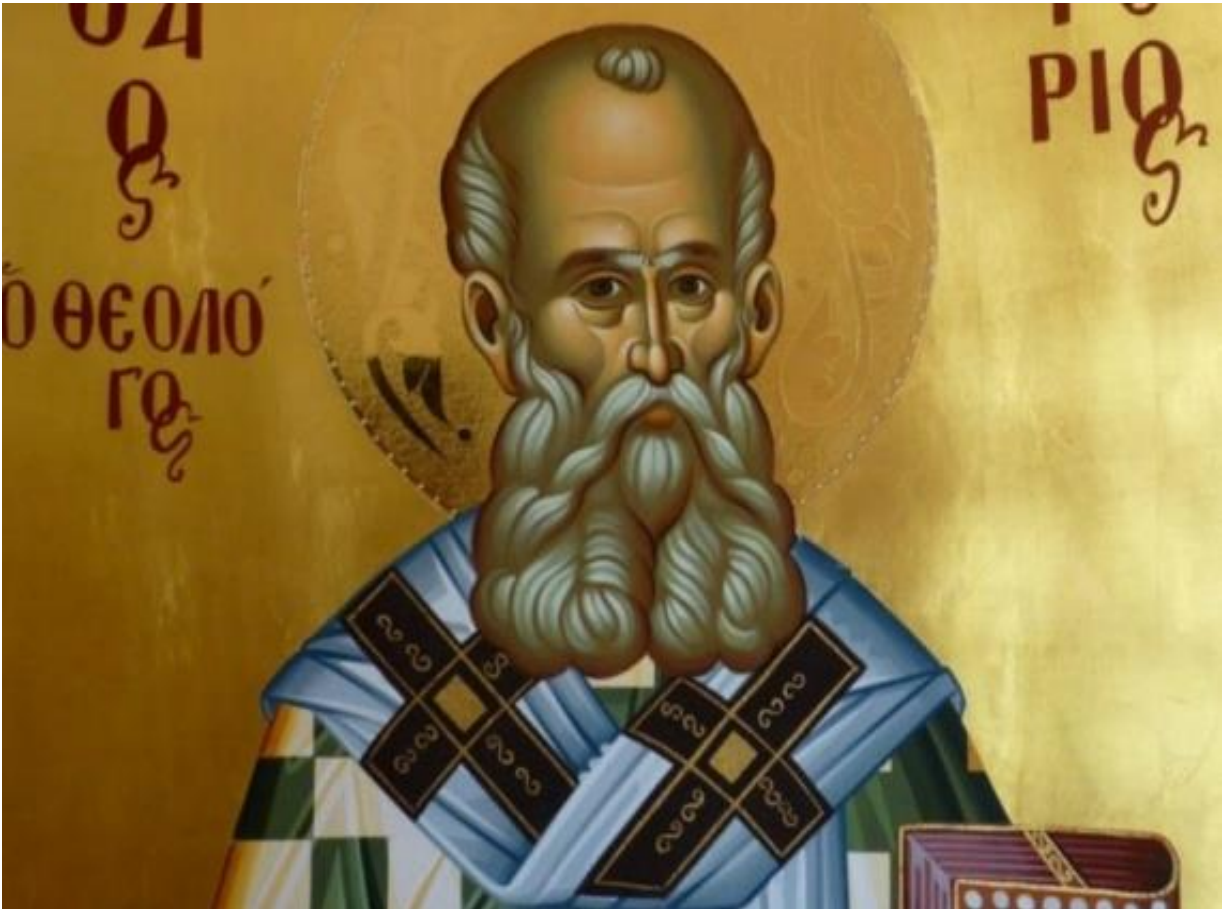

Γιά τον άγιο Ιεράρχη του Χριστού Γρηγόριο τον Θεολόγο.

Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Καψάνης (†).

Άγιοι.

Ευχαριστούμε τον άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο, διότι με την δοθείσα σ' αυτόν Χάρη του Παναγίου Πνεύματος κατά τρόπο κλασσικό δίδαξε και δογματίσε τα περί της Θεότητας του Λόγου και των τριών Προσώπων της Αγίας Τριάδος και κατήσχυνε τους αιρετικούς.

Η θεολογία του αγίου Γρηγορίου δεν είναι μόνο από μάθηση ανθρώπινη, την οποία είχε πλούσια ο Άγιος, αλλά είναι και από την καθαρή του διάνοια, με την οποία επόπτευε τα ουράνια και θεία μυστήρια, όπως κατ' επανάληψιν λέγει η ακολουθία η ψαλείσα σήμερα.

Με την αίγλη των θείων ακτίνων καταύγασε τον καθαρότατο νου του, ο οποίος ήταν ως ένας καθαρός καθρέπτης, κάτοπτρο μέσα στο οποίο αντιφειγγούσαν τα τρία Φώτα της Αγίας Τριάδος. Και έτσι ό,τι δίδαξε, δίδαξε εκ γνώσεως μυστικής και απορρήτου και κοινωνίας με τον Θεό. Και γι' αυτό η διδασκαλία του είναι θεία και ουράνια διδασκαλία. Και γι' αυτό αξιώθηκε από την Εκκλησία δεύτερος αυτός να λάβει τον τίτλο, τον οποίο έλαβε ο πρώτος Θεολόγος, ο άγιος Ιωάννης ο Ευαγγελιστής.

Όπως λέγει και το απολυτίκιό του, εις «τα βάθη του Πνεύματος», τα οποία εξερευνούσε με τον καθαρό του νου, προσετέθησαν «και τα κάλλη του φθέγματος», δηλαδή η ομορφιά του λόγου. Διότι πράγματι ο άγιος Γρηγόριος δεν ήταν μόνο μύστης των ουρανίων αποκαλύψεων, αλλά ήταν και ο εξαιρετικός συγγραφέας, ποιητής, λογοτέχνης, ο οποίος χρησιμοποιούσε την ελληνική γλώσσα με μοναδική χάρη και ικανότητα. Γι' αυτό είναι και αυτός, όπως και οι άλλοι δύο Ιεράρχες, αιώνιος διδάσκαλος της Εκκλησίας.

Ακούσαμε σήμερα μερικά από τα αυτοβιογραφικά του «έπη» – σε μετάφραση βέβαια – τα οποία έγραψε με πολλούς στίχους. Σε αυτούς τους στίχους εξομολογείται και την ζωή του. Ήταν μία φύση λεπτή και ευαίσθητη και ποιητική ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, και γι' αυτό δεν επιδίωξε αξιώματα, όπως το λέει και ο ίδιος. Εκείνο που ποθούσε ήταν η ησυχία και η ένωση με τον Θεό.

Πιέσθηκε, για να αναλάβει τον αρχιεπισκοπικό θρόνο της Κωνσταντινουπόλεως. Και χάριν υπακοής στην Εκκλησία τον δέχτηκε. Αλλά μόλις μερικοί κακώς και αντικανονικώς ήγειραν αξιώσεις και αμφιβολίες για το αν αυτός είναι ο κανονικός αρχιεπίσκοπος της Κωνσταντινουπόλεως, ο άγιος Γρηγόριος δεν κάθισε να υπερασπίσει τον εαυτό του, αλλά αμέσως παραιτήθηκε, νεό-τατος στην ηλικία, και έφυγε στην αγαπημένη του ησυχία, αφού εκφώνησε τον «Συντακτήριο» λόγο του, με τον οποίο και αποχαιρέτησε τους πάντες και το ποίμνιό του, αλλά και ήλεγξε με παρρησία και τους βασιλείς και τους άρχοντες για τις παρανομίες τους.

Είθε ο άγιος Γρηγόριος να πρεσβεύει στον Κύριο και για μας, να ποθήσουμε και εμείς την εν ησυχία μυστική ένωση με τον Θεό υπεράνω κάθε άλλου φθαρτού και ματαίου πράγματος, ακόμα και εκείνων των εγωιστικών φιλοδοξιών, τις οποίες μας βάζει ο πειρασμός και μέσα στην μοναχική μας ζωή. Μακάρι να τα υπερβούμε όλα αυτά και να είμαστε ουρανόφρονες, όπως ήταν ο άγιος Γρηγόριος, ουράνιοι άνθρωποι και επίγειοι άγγελοι.

Από το βιβλίο: † Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Ομιλίες σε Εορτές Αγίων (των ετών 1981-1991) Β'. Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2016, σελ. 153.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>